

Sygn. akt XXIII Gz 804/22

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2022 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział XXIII Gospodarczy Odwoławczy i Zamówień Publicznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Alicja Dziekańska

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2022 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. Ł.

przeciwko (...) spółce akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 16 maja 2022 r., sygn. akt XV GC 1267/21

postanawia:

1. uchylić zaskarżone postanowienie;
2. zwrócić J. Ł. kwotę 150zł (sto pięćdziesiąt złotych) uiszczoną na konto Sądu Rejonowego tytułem opłaty od zażalenia;
3. nie obciążać pozwanego kosztami postępowania zażaleniowego.

Sędzia Alicja Dziekańska

Sygn. akt: XXIII Gz 804/22

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 maja 2022 r. Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie w pkt. 1 odrzucił wniosek powoda J. Ł. o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia postanowienia Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie XV Wydział Gospodarczy wydanego w dniu 17 marca 2022 roku w sprawie o sygn. akt XV GC 1267/21, w pkt. 2 nakazał zwrócić ze Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie na rzecz powoda J. Ł. kwotę 70zł tytułem opłaty od wniosku.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Rejonowy wskazał, że we wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku powód reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika nie zawarł oświadczenia o doręczeniu odpisu wniosku pełnomocnikowi pozwanego, a także pomimo wezwania do złożenia tego odpisu, nie uczynił zadość wezwaniu składając pismo z 4 maja

2022 r., w którym zawarł oświadczenie o przesłaniu pełnomocnikowi pozwanego przesyłką poleconą odpisu wniosku o sporządzenie wyroku – a nie postanowienia z 17 marca 2022r.

Zażalenie na powyższe rozstrzygnięcie wywiodła strona powodowa zaskarżając je w całości, zarzucając naruszenie:

1. art. 45 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 6 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wartości sporządzonej w Rzymie z dnia 4 listopada 1950 r., zmienionej następnie Protokołami nr 3, 5 i 8 oraz uzupełnionej Protokołem nr 2 poprzez pozbawienie powoda prawa do sądu rozumianego jako prawa rozstrzygnięcia jego sprawy przez niezawisły Sąd w obu instancjach.
2. art. 397 pkt 5 k.p.c. tj. nieważność postępowania w zakresie postępowania po wydaniu wyroku przez Sąd pierwszej instancji polegające na uniemożliwieniu powodowi obrony swoich praw poprzez bezzasadne odrzucenie jego wniosku o uzasadnienie wyroku.
3. art. 128§1k.p.c. poprzez bezpodstawne przyjęcie, że wniosek o uzasadnienie wyroku powinien być złożony w odpisie dla strony przeciwnej, chociaż żaden przepis kodeksu postępowania cywilnego nie przewiduje takiego obowiązku

W oparciu o tak skonstruowane zarzuty strona powodowa wniosła o uchylenie postanowienia z dnia 16 maja 2022 r. i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu celem sporządzenia uzasadnienia wyroku z dnia 24 stycznia 2022 r., doręczenia wyroku wraz z uzasadnieniem pełnomocnikowi powoda oraz zasądzenie na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie okazało się oczywiście uzasadnione, co doprowadziło do uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Odnosząc się do zarzutów skarżącego Sąd Okręgowy podziela ugruntowane orzecznictwo Sądu Najwyższego, które wiąże inne sądy mocą swojego autorytetu oraz zasady pewności i przewidywalności prawa. Jak wynika natomiast ze stanowiska Sądu Najwyższego przedstawionego w uchwale z dnia 4 sierpnia 2021 r. w sprawie III PZP 6/20 „odpis wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem nie podlega doręczeniu w trybie określonym w art. 132§1 k.p.c. także po wejściu w życie ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1469)”.

W uchwale tej wyłożone też zostały argumenty, które Sąd Okręgowy w całości podziela. I tak wskazać należy, iż bezpośredniemu (autonomicznemu) doręczeniu w toku sprawy podlegają pisma procesowe mające znaczenie dla strony przeciwnej z uwagi na to, że przykładowo umożliwiają stronie podjęcie obrony, dotyczą gromadzenia materiału procesowego (choćby wnioski dowodowe, pisma przygotowawcze) lub wpływają na tok postępowania (na przykład wnioski o odroczenie rozprawy, o zawieszenie lub podjęcie postępowania). Ten obowiązek nie dotyczy natomiast pism składanych wyłącznie w interesie wnoszącego oraz takich pism, których treść i cel w żaden sposób nie mogą wpłynąć na sytuację procesową innych uczestników postępowania (por. wyrok Sądu Najwyższego z 8 listopada 2012 r., V CSK 466/11, LEX nr 1289051). Generalnie obowiązek doręczenia bezpośredniego dotyczy zatem pism, które niosą w sobie istotne informacje w prowadzonym postępowaniu i tym samym pozwalają na podjęcie obrony, akcji opozycyjnych, dowodowych. W uchwale tej wskazano również, że po zmianie przepisów kodeksu postępowania cywilnego nie ma jakichkolwiek podstaw do odstąpienia od dotychczasowej wykładni przedmiotowych przepisów, nawet przyjmując istnienie zapowiedzi apelacji, a samo złożenie wniosku o uzasadnienie nie obliguje przecież do zaskarżenia orzeczenia.

Jak wskazał też Sąd Najwyższy, odstąpienie od utrwalonej wykładni może być uzasadnione jedynie ważnymi względami, które w demokratycznym państwie prawnym tworzą zasady jednolitości i trwałości orzecznictwa Sądu Najwyższego. Takich argumentów nie przedstawił jednak Sąd Rejonowy, a sama polemika z tezami Sądu Najwyższego nie przekonuje Sądu Okręgowego, tym bardziej, że rolą Sądu Najwyższego jest ujednoczenie orzecznictwa i zapewnienie w imię pewności prawa jednolitej wykładni przepisów. Trzeba też wziąć pod uwagę etap postępowania, tj. to, że zwrot wniosku o uzasadnienie zamykałby stronie pozwanej dostęp do zaskarżania orzeczenia, już więc z tej przyczyny prezentowana wykładnia jest nie do przyjęcia, a racje Sądu Rejonowego niewystarczające dla obrony jego

stanowiska. Gwarancje rzetelnego procesu powinny obligować też sąd do poszukiwania wykładni, która umożliwi obronę stronom ich praw, a nie utrudni czy pozbawi takiej możliwości.

Odrzucenie zatem wniosku o uzasadnienie wyroku przez Sąd Rejonowy tylko z uwagi na brak złożenia oświadczenia o nadaniu tego pisma stronie przeciwnej jest nieprawidłowe i narusza powołane w zażaleniu postanowienia zawarte w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wartości, co prowadziło do uchylecia zaskarżonego orzeczenia.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy uchylił zaskarżone postanowienie na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c.

Wobec oczywistej zasadności zarzutów zażalenia Sąd Okręgowy na podstawie art. 79.1.ust 1) e ustawy o kosztach sądowych oraz art. 102 k.p.c. orzekł jak w pkt 2. Sentencji.

Sędzia Alicja Dziekańska